

⇒ **Godzina Zero**

⊙ **19.00 // Ośrodek Węgajty**

① Pokaz Innej Szkoły Teatralnej Teatru Węgajty, na podstawie szkiców z wypraw, czyli etiud szopkowych, zapustnych i alelujkowych, pomyślany jako performatywna introdukcja Wioski 2016  
Inszenizacja: Wacław Sobaszek

Co to jest sen? Sen jest wspaniałym wynalazkiem. Kiedy rzeczywistość jest koszmar, ucieka się w sen. Co to jest rzeczywistość? Rzeczywistość jest wspaniałym wynalazkiem. Kiedy sny są koszmarnie, ucieka się w rzeczywistość. (Stefan Themerson)

W okresie przygotowań do Szopki 2016, w okresie noworocznym, próbowaliśmy wykorzystać aktualny czas. Czas, który sprzyjał podsumowaniom, refleksji o świecie i o własnym życiu. Przychodziły one pod postacią fragmentu zasłyszanej rozmowy, skojarzenia, rymu, dziwnie brzmiących słów... Obszar był bardzo szeroki: codzienne zdarzenia, wiersze, sny, teksty, filmy, wspomnienia. Gdzieś we wspólnym obiegu tworzyło się wyobrażenie o jakiejś „godzinie zero”, która może nadejść, dobra albo zła. Która może ogarnąć kraj, albo cały świat. Jak w takiej chwili możemy znaleźć w sobie spokój? Nie będzie łatwo, jednak cokolwiek uda się zrobić w kierunku skupienia i mobilizacji do trzeźwego działania, bez hysterii – może oznaczać pozytywny, praktyczny rezultat. Tytuł „Godzina Zero” wiąże się ze spuścizną myśli zmarłego niedawno socjologa Ulricha Becka. Beck uważał, że alternatywą dla wzrastającej fali nacjonalizmów jest tzw. społeczeństwo ryzyka. Zwracał uwagę, by nie mylić tej koncepcji ze „społeczeństwem katastrofy”. Chodzi o taki rodzaj antycypowania katastrofy – pisał Beck –, który zapobiega jej ziszczeniu się. Rozpoczęty w Szopce 2016 wątek tematyczny rozwinęliśmy w dwóch kolejnych etapach Sezonu Innej Szkoły Teatralnej, w Zapustach i Alelujce. Pewnego rodzaju rozszerzeniem i uzupełnieniem prac IST nad „Godziną Zero” stał się warsztat w Lize (Tajwan), realizowany w kontekście chińskiego Nowego Roku, 14 – 21 lutego 2016.  
Wacław Sobaszek